

[Tinning]

lig den mulighed, at der ikke står noget som helst, og det er egentlig mit umiddelbare indtryk, men så synes jeg man skulle have sparet bureaukratiet for at trykke det og simpelt hen have sprunget det over.

Så står der i den næste pind, at man skal sikre, at der i varme- og elplanlægningen under hensyntagen til de enkelte energikilders teknologiske og økonomiske stade skabes grundlag for indplacering af vedvarende energianlæg.

Jeg vil godt spørge de samme seks ordførere – fru Lone Dybkjær var lidt inde på det, det hørte jeg godt, men det blev jeg nu ikke meget klogere af –: hvad nyt er der i det? Hvis vi går tilbage til sidste tirsdag og tænker på, om man dengang var indstillet på at sikre, at der i varme- og elplanlægningen osv. osv., som der står her, må situationen have været en anden. Hvad nyt er der i det her? Hvad er det, der sker, når vi vedtager denne pind? Hvad er det, der kommer til at ske ude i den virkelige verden, når vi nu skal til at sikre, at der under hensyntagen til det ene og det andet skabes grundlag for indplacering af vedvarende energianlæg? Jeg kan ikke se andet, end at dette kunne man have skrevet i tirsdags og sidste år, for her står der nemlig heller ikke noget. Men jeg vil selvfølgelig gerne være klogere.

Det sidste spørgsmål er så til energiministeren, for hvis det nu er sådan, at $\frac{2}{3}$ af dagsordenen i virkeligheden ikke rummer noget som helst, så kunne den egentlige grund være den sidste pind, der går ud på, at der skal fremsættes lovforslag til gennemførelse af forbedrede finansieringsforhold, herunder indeksfinansiering af vedvarende energianlæg, inden 15. marts 1986.

Er det sådan, at energiministeren nu er blevet presset op ad væggen, er blevet trængt op i en krog og nu må bøje sig og komme med et forslag inden 15. marts 1986, som ministeren egentlig ikke havde nogen som helst planer om at komme med her i foråret – og slet ikke inden den 15. marts 1986? Er det sådan, at et massivt flertal, oven i købet bestående af en lang række ordførere for regeringspartierne, endelig har fået fat i vinge-benet på energiministeren og nu har fået ham tvunget til at fremsætte dette forslag? Eller er det i virkeligheden sådan, at forslaget under alle omstændigheder var kommet inden den 15. marts 1986? Hvis det er sådan,

er det selvfølgelig trist, for så står vi med en forespørgselsdebat om et meget vigtigt område, som i forvejen er hæmmet af, at dér, hvor der for alvor skal ske noget, er i forbindelse med Energiplan 86, og den vil ministeren ikke sige noget om, for den sidder de og skriver på ovre i ministeriet.

Debatten er altså i forvejen hæmmet af, at ministeren ikke rigtig kan fortælle noget, fordi Energiplan 86 ikke er færdig, men selvfølgelig kunne vi så få en debat, og et flertal kunne udstikke nogle retningslinjer for, hvad det er, der bør ske. Det kunne være meningen med debatten, men nu synes jeg, vi står et sted, hvor det – jeg kan ikke finde ud af det – på en eller anden led er lykkedes at få socialdemokratiet og det radikale venstre til med nogle kolossale armsving at skrive under på det rene ingenting sammen med 4 energipolitiske ordførere for regeringspartierne. Det kan være meget sjovt at se, men det er samtidig lidt trist, så jeg synes, at nogle ordførere må forsøge at forklare mig, hvad det egentlig er, der står her, og hvad det egentlig er, der er gevinsten.

Det dagsordensforslag, vi har været med til at fremsætte sammen med hr. Riishøj, er et beskedent, stilfærdigt forsøg på at blive bare en lille smule konkret, at komme med nogle bud på, hvad det er for nogle ændringer, der skal til i lovgivningen og i administrationen, for at man kan fremme udbygningen af den vedvarende energi i al enkelhed. Men som sagt: jeg synes egentlig, det vigtigste ved denne debat – hvis jeg skal gå herfra uden en følelse af, at det har været meningsløst helt igennem og spild af tid – er, hvis nogen vil fortælle mig: hvad er det egentlig, der sker, når vi vedtager dagsordenen, ud over at disse 6 højtærede ordførere har skrevet det rene ingenting ud med en hel masse ord?

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne først takke energiministeren for besvarelsen af forespørgslen. I modsætning til visse andre ordførere finder jeg, at der i forespørgslen er peget på ganske væsentlige ting, og navnlig synes jeg, at den dagsorden, som vi formodentlig vedtager om lidt, er ret konkret i retning af, at den pålægger ministeren inden for en meget kort frist